

Massief houten kast met alleen massieve fronten is niet non-conform

Verloop van de procedure

Partijen zijn overeengekomen dit geschil door middel van een bindend advies door de Stichting UitgesprokenZaak.nl te laten beoordelen.

De stichting heeft kennisgenomen van de door partijen ingebrachte stukken.

Er heeft een deskundigenonderzoek plaatsgevonden door deskundige [naam deskundige].

Overeenkomst waarop het geschil betrekking heeft

Datum overeenkomst: 20 juni 2020.

Inhoud overeenkomst: koop en levering 2 wandmeubels [type wandmeubel] voor een totaalbedrag van € 3.611,95 inclusief BTW.

Er heeft levering plaatsgevonden. Het totaalbedrag is volledig voldaan.

De klacht is op 2 oktober 2020 voorgelegd aan de ondernemer.

Standpunt consument

Samengevat luidt het standpunt van de consument als volgt:

De consument is ervan uitgegaan dat het wandmeubel (geheel) uit massief notenhout vervaardigd zou zijn. Op de website van de ondernemer is opgenomen dat “notenhout een zeer sterke massieve houtsoort is en zich kenmerkt door zijn warme kleur en luxe uitstraling door de prachtig vlammeende nerf. De houtsoort kent een nog hogere dichtheid dan eikenhout, is dan ook nóg sterker”. De werkelijke situatie is echter dat het wandmeubel deels is vervaardigd van MDF met een notenhout fineer. De consument eist vernietiging van de koop wegens dwaling en terugbetaling van € 3.611,95.

Standpunt ondernemer

Samengevat luidt het standpunt van de ondernemer als volgt:

Het wandmeubel [type wandmeubel] bestaat uit massieve en semi massieve delen. Dit kan en mag in de meubelbranche. De consument heeft het meubel gezien en beoordeeld in het filiaal in Heerlen. Tijdens het verkoopgesprek is niet gesproken over het volledig massief zijn van dit wandmeubel. De informatie op de website in uitleg van allerlei houtsoorten waar verschillende meubels van zijn gemaakt bij de ondernemer. Er is geleverd wat gekocht is en de ondernemer gaat niet akkoord met ontbinding.

Deskundigenrapportage

De door de stichting ingeschakelde deskundige heeft, samengevat en voor zover relevant, het volgende vastgesteld en gerapporteerd:

“Het materiaal waarvan de kast is gemaakt is “notenhouten in het zicht”. De draaiende delen zijn opgebouwd uit massieve notenhout delen, waarbij er aan de binnenzijde van de deuren metalen profielen zijn in gefreesd, dwars op deze delen. Deze metalen profielen zijn nodig om de massieve delen niet te laten schotelen of kromtrekken. De overige delen (staanders, boorden en tussenschotten) zijn geproduceerd als MDF platen met rondom een notenhouten fineerlaag. De achterrug is triplex met een dek fineer. Alle houten delen zijn in dezelfde kleur gekleurd en afgelakt. De opbouw van dit type kasten “massief houten open kasten met draaiende deuren en kleppen” worden in de regel op deze wijze geproduceerd. Het produceren van zijwanden, tussenschotten en boorden kunnen in dit model niet van massief hout geproduceerd worden. Daarom worden deze vervaardigd uit een plaatmateriaal met als oorsprong hout met een notenhouten fineerlaag.

(...)

Deskundige geeft hierbij aan dat de benaming “Massief” in dit geval voor verwarring kan zorgen. Het is niet ongebruikelijk om kasten die in zijn geheel met hout zijn opgebouwd (zoals de door deskundige onderzochte kast) als massief houten kasten aan te bieden.

(...)”.

Overwegingen en beoordeling

De bindend adviseur stelt vast dat niet in geschil is dat het wandmeubel/de wandmeubelen overeenkomen met het exemplaar dat in de toonzaal in Heerlen aanwezig was. Ook niet in geschil is

dat het wandmeubel deels is vervaardigd uit massief notenhout en deels uit MDF (staanders, boorden en tussenschotten) en triplex (achterwand), zoals de deskundige ook heeft geconstateerd.

De (rechts)vraag waarom het gaat is of de consument kon en mocht verwachten dat het **gehele** meubel vervaardigd zou zijn uit **massief** hout en of dit leidt tot de conclusie dat er al dan niet sprake is van dwaling in de zin van art. 6:228 Burgerlijk Wetboek.

Een overeenkomst die tot stand is gekomen onder invloed van dwaling en bij een juiste voorstelling van zaken niet zou zijn gesloten, is vernietigbaar. Hiervan is (voor zover relevant in deze zaak) sprake als de dwaling te wijten is aan een inlichting van de wederpartij, tenzij deze mocht aannemen dat de overeenkomst ook zonder deze inlichting zou worden gesloten. Tevens, als de wederpartij, met hetgeen zij omtrent de dwaling wist of behoorde te weten, de dwalende had behoren in te lichten. In lid 2 van art. 6:228 Burgerlijk Wetboek is opgenomen dat de vernietiging wegens dwaling niet kan worden gegrond op omstandigheden van het geval die voor rekening van de dwalende behoren te blijven.

De omstandigheid dat een partij bij het aangaan van de overeenkomst niet een juiste voorstelling van zaken had, heeft in het algemeen geen invloed op de geldigheid van die overeenkomst (dit volgt uit de parlementaire geschiedenis bij de totstandkoming van dit wetsartikel). Het gaat er in een zaak als deze om of door de ondernemer een inlichting is verstrekt die de onjuiste voorstelling van zaken heeft veroorzaakt. Tevens, of de ondernemer een mededelingsplicht heeft, die is verzaakt.

In dit specifieke geval stelt de consument dat hij ervan uit kon en mocht gaan dat de **gehele** kast uit **massief** notenhout vervaardigd was. Hij baseert dit op de mededeling van de ondernemer op de website, waarbij bij materiaal het woord “noten” is ingevuld, waarbij bij het aanklikken van de “i” (informatie) wordt opgemerkt dat noten een massieve houtsoort betreft. Dat is echter iets anders dan de mededeling dat het **gehele** meubel van massief notenhout is gemaakt; dat is niet opgenomen op de website en is er ook niet zonder meer uit af te leiden. Dat het gehele meubel van massief hout gemaakt zou zijn, is niet vermeld op de door partijen in het geding gebrachte informatie. Op de print van de website is bij materiaal vermeld: “noten” en op de opdracht bon is slechts de kleur noten vermeld en niet het materiaal. Hieruit volgt dus niet dat partijen zijn overeengekomen dat het **gehele** wandmeubel vervaardigd zou zijn uit **massief** notenhout.

Dan is vervolgens relevant wat de rol is van het bezoek van de consument aan de toonzaal. Hier heeft de consument het meubel kunnen bekijken. Hoewel een consument natuurlijk geen deskundige is, kan wel met enig beperkt onderzoek worden vastgesteld welke delen massief zijn en welke delen gefineerd. Indien dit toch niet mogelijk geweest zou zijn of niet direct duidelijk, dan had de consument dit toch minimaal in het verkoopgesprek met de verkoper aan de orde kunnen stellen. Beide partijen geven echter aan dat dit **niet** is besproken. In die context was er voor de verkoper ook geen aanleiding, in het kader van de mededelingsplicht, zelf nadere inlichtingen te verstrekken omtrent het deels massieve/deels niet massieve karakter van het wandmeubel.

Onder die omstandigheden is de enkele algemene informatie over massief notenhout op de website onvoldoende om te concluderen dat de ondernemer onjuiste inlichtingen heeft verstrekt (of achtergehouden heeft), dan wel zelfstandig nadere informatie had dienen te verstrekken. Het gevolg hiervan is dat de dwaling (de veronderstelling dat het gehele wandmeubel vervaardigd zou zijn uit massief notenhout) voor rekening van de consument dient te blijven. Er is naar het oordeel van de bindend adviseur geen juridische grond om tot vernietiging van de overeenkomst te komen.

De bindend adviseur merkt voor de goede orde op dat het al dan niet gebruikelijk zijn iets op een bepaalde wijze in de branche aan te prijzen, alsmede de wijze waarop een product al dan niet kan worden geproduceerd, bij de beoordeling van dwaling zoals in dit geval, geen rol kan en mag spelen. Dit zijn immers gegevens die wellicht bij een deskundige en een ondernemer bekend zijn, maar niet bij een consument (zoals de consument ook niet ten onrechte aanvoert naar aanleiding van het rapport van de deskundige). Nu deze aspecten dus niet worden meegewogen, leidt dit niet tot een andere beoordeling.

Alle feiten en overwegingen in aanmerking nemende concludeert de bindend adviseur dat de klacht ongegrond is, hetgeen naar het oordeel van de bindend adviseur leidt tot de volgende beslissing.

Beslissing

De eis van de consument wordt afgewezen.

Aldus beslist door de Stichting UitgesprokenZaak.nl, op 25 januari 2021,